

Η Αυγή και ο Κάπτεν Χουκ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Γιάννης Σαββίδης

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Γιούλικα Ψιμούλη
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ: Πένυ Ραμαντάνη
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ατελιέ Εκδόσεων

Έκδοση: Αθήνα, Απρίλιος 2024

ISBN: 978-960-468-373-4

© Copyright

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΙΧΑΛΗ ΣΙΔΕΡΗ

Ανδρέα Μεταξά 28 & Θεμιστοκλέους
Εξάρχεια, 106 81 Αθήνα

Τηλ.: 210 3301161-2-3 • Fax: 210 3301164

e-mail: info@siderisbooks.gr • www.siderisbooks.gr

ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ ΜΑΣ ΣΤΑ SOCIAL MEDIA

<https://linktr.ee/m.siderisbooks>

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή του συνολικού περιεχομένου ή μέρους αυτού σε οποιοδήποτε μέσο, ηλεκτρονικό ή μη, χωρίς την έγγραφη άδεια του συγγραφέα και του εκδότη. Το παρόν αποτελεί προϊόν μωθπλασίας. Τα πρόσωπα, τα ονόματα και οι καταστάσεις είναι φανταστικά. Οποιαδήποτε ομοιότητα είναι συμπτωματική και δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

ΆΛΛΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΗΛΙΚΙΩΝ

Εικονογραφημένα Παραμύθια • Κόμικς • Παιδική και Εφηβική Λογοτεχνία

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΙ ΞΕΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Μυθιστόρημα • Ποίηση • Θέατρο • Δοκίμιο

ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ & ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

Εκπαιδευτικά • Σχολικά Βοηθήματα • Ιταλικά Εκπαιδευτικά • Δίγλωσσα Λεξικά • Δίγλωσσοι Διάλογοι

ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ / ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ / ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΥΛΗΣ

Εκδίδουμε έργα για παιδιά και ενήλικους με επιμέλεια και σωστή προσέγγιση στη γνώση και στη φιλιαναγνωσία. Προβάλλονται, διαφημίζονται, προωθούνται στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

ΣΑΒΒΙΔΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

Η Αυγή και ο Κάπτεν Χουκ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ:
Γιούλικα Ψιμούλη

 εκδόσεις
**Μιχαήλ
Σιδερά**

*Αφιερωμένο στα εγγόνια μου
Κωνσταντίνο, Αριάδνη, Κατερίνα, και Ορφέα*

Κεφάλαιο 1

Ο Χρόνος είναι σταθερός, δεν συμπιέζεται, λένε, κι ούτε τεντώνεται. Οι τέσσερίς του Εποχές όμως, είναι το κάτι άλλο. Μεταξύ τους υπάρχει αντιζηλία και καθεμιά προσπαθεί –όπως μπορεί– να αδικήσει τη διπλανή της. Ο καημένος Χειμώνας, σπρώχνει επίμονα την «ψηλομύτα Άνοιξη» να τον αντικαταστήσει, μα αυτή γυρίζει απ’ την άλλη πλευρά, συνεχίζοντας τον ύπνο της!...

Εκείνη η Άνοιξη λοιπόν, άργησε πολύ να ξυπνήσει κι έτσι άφησε τον «κακώτροπο Χειμώνα» να ξεσπά με αγριότητα πάνω στη Γη!

Μα όταν επιτέλους, μετά απ' ατελείωτες ψυχρές και βροχερές ημέρες, εμφανίστηκε στεφανωμένη με άνθη και φορτωμένη αρώματα αυτή, μοίρασε χαρά παντού!

Ο καφετζής, όπως κάθε μέρα, ήταν ο πρώτος που άνοιξε το μαγαζί του κάτω στην παραλία. Είχε μεγάλα κέφια αυτός εκείνο το πρωί και όπως συνήθιζε σε τέτοιες περιπτώσεις, έπιασε αμέσως σφυρίζοντας, έναν παλιό αγαπημένο του σκοπό, ενώ συνέχιζε να βγάζει στην αυλή και μερικά τραπεζάκια κάτω απ' τον ήλιο! Όμως δεν του ήταν φαίνεται αυτό αρκετό, έτσι στη συνέχεια, αφού πρώτα στάθηκε απέναντι στον ζεστό ήλιο, τεντώθηκε με τα χέρια του ανοιχτά στο πλάι, άνοιξε μετά τη στοματάρα του και χωρίς να το πολυσκεφτεί –όπως συνήθως δηλαδή– χασμουρήθηκε μουγκρίζοντας!

Η γυναίκα του απ' την κουζίνα, όπου ετοιμάζε τον πρωινό τους καφέ, χαμογέλασε αμέσως, κάνοντας και μια γκριμάτσα. Γνώριζε αυτή, εξάλλου, καλά αυτές τις παραξενιές του άντρα της και τις είχε συνηθίσει πια, μετά από τόσα χρόνια που ζούσαν μαζί κάτω απ' την ίδια στέγη.

Πάνω στην ώρα λοιπόν, που έψηνε τους καφέδες, να τος εμφανίστηκε και ο γείτονάς τους ο χασάπης.

Αυτός πριν ανοίξει ακόμα το χασάπικό του τα πρωινά, συνήθιζε να παραγγέλνει τον καφέ του από δίπλα και να τον πίνει γουλιά-γουλιά, ενώ ετοίμαζε τον πάγκο του.

Ο χασάπης αυτός, με το τσιγκελωτό μουστάκι, ήταν ένας άντρας πανύψηλος και γεροδεμένος, αλλά δύστροπος και πολύ βλοσυρός. Ποτέ κανείς δεν τον είχε δει να χαμογελά, ούτε είχε ακούσει καλό λόγο απ' το στόμα του. Ποιος ξέρει τι βάρος να κουβαλούσε στη ψυχή του! Απέφευγε αυτός τα πολλά λόγια με τους ανθρώπους και πιότερο τα πολλά πάρε-δώσε με τον φαφλατά καφετζή. Τον καφετζή που αντίθετα, του άρεσαν τόσο πολύ τα χωρατά και αστειευότανε με όλο τον κόσμο!

Εκείνο το πρωί όμως, ο χασάπης προτίμησε –χωρίς κέφι είναι αλήθεια– να καθίσει εκεί έξω μαζί με τους γείτονες για να πει τον καφέ του, όταν του το ζήτησε ευγενικά η γυναίκα τού καφετζή. Όμως περισσότερο αυτό που τον έπεισε ήταν η επιθυμία του εκείνη τη στιγμή να σταθεί απέναντι

στον λαμπερό ήλιο και να ζεσταθεί το τεράστιό του κορμί, για πρώτη φορά μετά απ' αυτόν τον καταθλιπτικό χειμώνα.

Μόλις εμφανίστηκε η γυναίκα και πριν ακόμα προλάβει να αφήσει τους αχνιστούς καφέδες στο τραπέζι, ένα «μαύρο σύννεφο» πέρασε με έντονο βουητό από πάνω τους. Σήκωσαν και οι τρεις αμέσως τα κεφάλια τους ψηλά στον ουρανό και χαμογέλασαν. Του χασάπη, ίσως ήταν κιόλας το πρώτο που εμφανίστηκε μετά από πολύ καιρό, κάτω απ' το τσιγκελωτό του μουστάκι. «Είναι τα χελιδόνια που σέρνουν μαζί τους την άνοιξη...» επισήμανε τέλος με ύφος περισπούδαστο η γυναίκα!

Εν τω μεταξύ, είχε πια ξημερώσει για τα καλά. Ο κόσμος ήταν τώρα στο πόδι και καθένας πήγαινε στη δουλειά του.

Στο λιμάνι μπροστά, μόλις φάνηκαν τα καϊκια των ψαράδων να επιστρέφουν φορτωμένα με καλή ψαριά στα δίχτυα τους –έτσι τουλάχιστον έδειχναν τα ηλιοκαμένα πρόσωπά τους.

Οι αγρότες πάλι, με τα εργαλεία τους στον ώμο και κάποιοι απ' αυτούς καβάλα στα γαϊδουράκια τους, τραβούσαν κατά τους αγρούς.

